

ledes Reformen fra Først af er kommen frem her, overeensstemmende med hvad jeg, som af mig udtalt, tror var den forrige Justitsministers Tanke, og hvorledes den nu er forandret, saa viser det sig, at Thinget der ved tilsigter en overveien de Indskydelse paa Afgjørelsen gjennem Finantsloven. Hvorledes Udsagnet end maatte blive ved Afstemningen, maa jeg for mit Vedkommende udtale, at jeg antager, at man ved at foreslaage denne Post opført i Finantsloven for iaar er gaaet ud fra den Forudsætning, at den paatænkte Reform's endelige Gjennemførelse ikke vilde møde nogen Modstand hos Rigsdagen, men at det var Noget, hvorefter Regjering og Repræsentation i det Væsentlige vare i Overeensstemmelse med hinanden. Jeg kan derfor ikke see, at Postens Afgjørelse i den foreliggende Finantslov er bindende for kommende Tider, dersom det skulde vise sig, at Forudsætningen ikke holdt stik, — hvilket imidlertid vilde være meget lidet ønskeligt.

Alberti: Spørgsmaalet om Retsbetjentenes Gagering er af en saadan Betydning, at jeg anseer det for at være det vigtigste Punkt i hele Finantsloven. Da denne forlod Folkethinget efter tredje Behandling, ventede jeg ikke, at Sagen atter vilde komme her tilbage. Jeg troede, at der var opnaaet en Overeenskomst mellem Thinget og Ministeriet om denne Postering, navnlig derved, at der blev gjort en Endring i Finantsloven ved dens 3die Behandling her i Thinget. Jeg beklager, at de høitærede Herrer Ministre, som have talt, have søgt at gjøre denne Sag saa vanskelig; jeg beklager, at Finantsloven er ventet tilbage hertil med en Endring i sin vigtigste Post, og jeg beklager navnlig, at den høitærede Justitsministers Stilling og Udtalelser om dette Punkt, have været saa dunkle i Landstinget. Der blev der stillet et Endringsforslag, som gik ud paa at forandre Loven, saaledes som den var vedtagen ved tredje Behandling i Folkethinget, nemlig at ombytte Ordet „Lov“ med Ordet „Lønningsslov“. Efterat dette Endringsforslag meget vidtløftigt var blevet motiveret i Landstinget af en af Forslagsstillerne, udviser nu Nr. 91 af Rigsdagstidenden, indeholdende For-

handlingerne for Landstinget, at den høitærede Justitsminister optraadte og erklærede, at han ikke vilde yttre sig videre angaaende Motiveringerne af dette Endringsforslag, og han erklærede sig derpaa enig i dette Endringsforslag, idet han betegnede dets Indhold „som rettet paa, nærmere at udvikle og forklare, for fastere at betegne og limitere den Tanke, som man har villet have udtrykt ved Anmærkningen til Finantsloven, og det er saaledes en Selsfølge, at naar det for mig kun indeholder Udtryk, gennem hvilke der tilsigtes en nærmere Belysning af det Samme, som jeg har troet, der laa i Anmærkningen, jeg da antog kan have imod, at Endringsforslaget vedtages“. Den ærede Minister erklærede altsaa, at Landstingets Endringsforslag tiltraadtes af ham som indeholdende det Samme, der laa i Folkethingets Vedtagelse. Det er en Udtalelse, som har forundret mig, og jeg er ikke istand til at finde den anderledes end meget dunkel; thi naar der mottøves et Endringsforslag, som tilsigter en bestemt Forandring i Folkethingets Forslag, saa tror jeg, at den ærede Minister har fordunklet Stillingen og gjort det hele Begreb vanskeligt ved at sige, at Endringsforslaget for ham var det Samme omtrent som selve Forslaget. Jeg vil imidlertid haabe, at denne dunkle Stilling, som Ministeren saaledes har bidraget til at give Sagen, ikke vil forstyrre Sagens Gang fremdeles. Den ærede Justitsminister er nu den tredje Justitsminister i Rækken efter hinanden, som har erklæret sig grundelig i Principet om, at sætte Retsbetjentene paa fast Gage. Da jeg under Finantslovens anden Behandling i 1858 tillod mig at reise Spørgsmaal om Retsbetjentenes faste Gagering, erklærede den daværende Justitsminister, at det var Noget, der laa ham stærkt paa Hjerte, at denne Sag maatte komme igjennem, men han ventede paa, om han kunde faae Retsvæsenet omorganiseret inden en kort Tid, da han ønskede at sætte denne Omorganisation i Forbindelse med Spørgsmaalet om fast Gagering for Retsbetjentene. Den forrige Justitsminister vilste ved her i Thinget at frembringe det Forslag, som vi nu have under Behandling, at han vilde Retsbetjentenes faste Gagering, og den første Gang, den nuværende ærede Justitsminister yttrede